

АБСОЛЮТНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ

03.02.2016

Світлана НАКОНЕЧНА

На прем'єрі роль Грасієли зіграла Ася Серєда-Голдун. (надане прес-службою Театру оперети.)

Пройшло менш як два місяці після прем'єрного показу на сцені Національної оперети мюзиклу «Звуки музики», і очолюваний Богданом Струтинським колектив поповнив афішу ще однією виставою за мотивами всесвітньо відомого твору, але тепер уже не музичного, а літературного. «Любовний монолог» — таку просту і водночас інтригуючу назву має вистава. В основу її покладено п'єсу Габрієля Гарсії Маркеса «Любовна відповідь чоловікові, який сидить у кріслі».

Збирати аншлаги моновиставі, може так статися, буде складніше, ніж «Звукам музики» чи хітовому «Труфальдіно із Бергамо». Не тому, що «Любовний монолог» — вистава гірша, а тому, що вона зовсім інша за формою і розрахована на значно вужчий діапазон глядача. Зауважимо, що для театру оперети ця вистава є абсолютним експериментом. По-перше, на відміну від класичної оперети, мюзиклу чи хореографічної вистави, у «Любовному монолозі» музика є лише доповненням, легким тлом до надзвичайно напруженого й дуже відвертого (для когось, може, аж занадто) словесного тексту. Головна ж незвичність у тому, що впродовж усієї вистави ми бачимо на сцені лише одну дійову особу — Грасієлу, вродливу жінку і дружину багатого впливового чоловіка. Інакше кажучи, перед нами розгортається класична моновистава.

Спектаклі одного актора є в репертуарах багатьох київських театрів. Наприклад, «Синій автомобіль» у виконанні Олексія Вертинського вже добрих два десятиліття не виходить із репертуару Молодого театру. Але майже завжди

моновистави йдуть у камерних залах на кілька десятків глядацьких місць. В опереті монолог читається (а точніше — проживається) на великій сцені на очах сотень глядачів. І читає його не драматична акторка, а актриса, для якої головним художнім засобом є спів. Як зазначив на прес-конференції художній керівник театру й режисер-постановник вистави Богдан Струтинський, для виконавиць ролі Грасієли Асі Середи-Голдун (саме вона грала на прем'єрному показі і, як на мене, грала блискуче) та Ірини Беспалової-Примаєк ця робота стала своєрідним іспитом на зрілість саме як драматичних актрис.

«Любовний монолог» тримає майже дві години (і в цьому теж відмінність від класичної моновистави, яка зазвичай триває не більше години). Впродовж цього часу Грасієла багато пересувається по сцені, більше десятка разів переодягається, один раз запалює цигарку, кілька разів піднімає келих з вином. А ще — лається, змінює зачіски, миє волосся і робить багато іншого, що робить кожна жінка, влаштовуючи «маленький концерт» для чоловіка. Тим паче, що привід у Грасієли більш ніж поважний — день «срібного весілля». «Коли заміжжя не може мені дати нічого, окрім забезпеченості та титулу, — під три чорти! Можна жити й інакше», — кидає героїня Грасієла своєму чоловікові... Словом, «Любовний монолог» — це вистава-рефлексія. Вона буде цікавою людям, які люблять процес «препарації» людської душі і не вважають відверту розмову непристойністю. Ще цей спектакль рекомендую молодим парам, які тільки-но взяли шлюб. А от для пар з великим досвідом спільний перегляд цього спектаклю таїть певний ризик, бо може, як-то кажуть, нагадати про «скелети у шафі». Просто раджу перед виставою хоча б побіжно ознайомитися зі змістом п'єси Маркеса.

Як і годиться музичному театру, живої музики у виставі багато (музичне оформлення здійснив Сергій Дідок). У пролозі й епілозі на сцену виходять музиканти, які латинськими ритмами немовби переносять нас у Південну Америку, на батьківщину Маркеса. Впродовж основної дії невеличкий оркестр грав у боковій віп-ложі (оркестрова ж яма використовувалася як продовження сцени). Основу музичного супроводу склали мелодії Астора П'яццолі. І хоча музика цього аргентинського композитора є дуже танцювальною, режисер-постановник свідомо відмовився від хореографічної складової у виставі. Натомість «Монолог» у багатьох моментах супроводжується відеокартинками, зрозуміти послання яких не так-то просто. Втім психологічна вистава — та ще й на жіночу тему — вже сама по собі мусить бути загадковою.